

Rozhodčí řízení v mezinárodním obchodním styku je vzhledem k dlouhým rozhodovacím dobám a v návaznosti na ně i zvyšujícím se nákladům v rámci obecného soudnictví vítanou a v současné době se rozvíjející alternativou závazného řešení sporů. Zejména v obchodním styku se rozhodčího řízení obecně využívá nejčastěji. Zvolené téma je vzhledem k jeho šířce problematiky téměř nemožné zpracovat komplexně a se všemi jeho aspekty. Proto jsem pro zpracování zvolila zejména některé nejvýznamnější otázky této problematiky, které jsem z hlediska právní úpravy porovnávala se zněním mezinárodních smluv z příslušné oblasti a zahraničních vnitrostátních úprav, přičemž zvláštní pozornost jsem s ohledem na praktičnost věnovala české právní úpravě rozhodčího řízení. Při zpracování této diplomové práce jsem vycházela z právního stavu platného v době jejího sepsání, tedy do září 2006.

Celá práce je systematicky rozčleněna do jednotlivých kapitol od obecného pojednání o jednotlivých způsobech řešení sporů a historickém vývoji rozhodčího řízení po rozbor vybraných konkrétních otázek rozhodčího řízení, kterými jsou arbitrabilita sporu, rozhodčí smlouva, rozhodce v rozhodčím řízení a rozhodné právo v mezinárodní obchodní arbitráži, se zvláštní kapitolou zabývající se vztahem mezi rozhodčím řízením a Evropským komunitárním právem.